

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvirgensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Diploma hîc inseritur, quod habetur supra Sequuntur caetera in Chronico, de Altmanno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

Egilbertus Episcopatus infulam tenuit. Cæterum cum an. Dom. 1065. multi nobiles transfretarent in terram sanctam vulgari opinione deterriti, quasi di-
 es instaret iudicij, eò quod Pascha illo anno euenisset sexto Calend. April. quo
 scribitur Resurrectio Christi. Almannus pariter ex loco Regiæ cum mul-
 tis de palatio viris honoratis Sigefrido Archiepiscopo Moguntino, & Cunthe-
 ro Wirzburgenfi Episcopo comitem itineris & laboris socium sese coniunxit. *(forte Cun-
 thero.)*
 Qui dum persolutis in Hierusalem votis in patriam redirent, contigit vt Egil-
 bertus Pataviens. Episcopus defungeretur atque in cœlesti gloria beatis pro di-
 gnis meritis coniungeretur. Post cuius mortem Agaes Regina regniq̄e opti-
 mates consilium ineunt, ac omnes Almannum in locum defuncti Episcopi
 eligunt, Clerus collaudat, omnis populus clamat Almannum Episcopali di-
 gnissimum honore, quem doctrina & bonitate scirent plenum. Mox mit-
 tuntur obuiam viri clari in Pannoniam, qui virgam pastorem & annulum
 sponsalem electo deferant, eumq̄e decenti honore ad sedem Pataviens. de-
 ducant. Vbi bene exceptus à Gebhardo Salzburgenfi Archiepiscopo conse-
 cratur, suo olim in Gymnasio Parisiensi condiscipulo, vbi non hunc tantum
 Gebhardum, genere comitem ab Helfenstein, sed & Adalberonem comitem
 Lambacensem contubernalem habuit. De quibus legitur. Qui quum ali-
 quando Parisiis simul coniuati hilarius, & collocuti liberius essent, inter va-
 rios alios vltro citroq̄e habitos sermones, alius alij fortunas prædicentes,
 mira quædam vaticinati sunt, ita nimirum hunc isti, alium alij Episcopatu ali-
 quando præficiendum esse. Et hunc hoc loco, alium alio Monasterium ere-
 cturum fore, additis pollicitationibus se tunc quoque, si fors ita ferat, singu-
 lari beneuolentia velle esse coniunctos inuicem. Vtq̄e hæc omnia, in eo
 conuiuio per iocum dicta sunt obiter, ita eodem quoque euentu postea habue-
 runt. Nam Episcopi designati sunt omnes, Gebhardus Salzburgi, Adalbe-
 ro Wirzburgi, Almannus Pataviæ, sed & Monasteria construxerunt singuli, &
 vnusquisque in Monasterio à se constructo, liberalissimè donato, sepultus
 est, Gebhardus in Admontensi, quod in Stiria Ferium montem ad Anasum
 fluuium situm est. Adalbero in Lambacensi apud Austrios supra Anasianos,
 Almannus in Gothevicensi apud Austrios infra Anasianos, vterque exul, &
 ex Episcopatu suo per Henricum 4. deiectus, vt infortunia etiam haberent,
 quemadmodum fortunas communes. Erat Episcopus admodum religio-
 sus, Deumq̄e timens plurimum. Vnde munificum habuit benefactorem
 Imp. Henricum 4. à quo tale priuilegium, & insignia quædam bona in eodem
 diplomate nominata impetrauit.

*Diploma hic inseritur, quod habetur supra
 Sequuntur cætera in Chronico, de Almanno.*

Porro Almannus, vt Ecclesiam Dei plantaret, in primis in suburbio Pa-
 tauensi Monasterium in honore S. Nicolai super ripam Oeni fluminis consti-
 tuit, quod multis prædijs & Vineis dotauit, eiq̄e loco præfecit Hartmannum
 Præpositum, virum omni sapientia præditum, vt collegium, vitam sub regula
 B. Augustini exigentem ibi colligeret. De hinc ad alia Monasteria reforman-
 da animum intendit. In Norico ripensi Monasterium erat S. Floriani, in quo
 erant Clerici coniugijs & lucris secularibus intenti, negligentes seruitium Dei,
 Hoc Episcopi prouidentia inde eliminauit, religiosas personas ad seruiendum
 Deo ibi constituens. Ipse locus fertur quondam à monachis inhabitatus, sed
 ab Hungaris destructus, denuò ab Egilberto Episcopo Almanni prædecessore
 repa-

reparatus & Cléricis mancipatus. In monasterio S. Hypolitæ erant clerici ebrietati, voracitati, libidini, & vsuris impliciti, quos Episcopus Altmannus Canonica censura de loco expulit, & religiosos viros pro eis restituit. Quibus præfecit Engilbertum præpositum virum prudentem & facundum. Atqui Clerici expulsi, ægreferentes expulsionis suæ opprobrium, sumptis armis audacter ingressi sunt Monasterium, fugatis omnibus, cellarium fregerunt, & vinum in terram effuderunt. Quod facinus statim ultio diuina secuta est. Nam omnes in amentiam versi, auia deserti petierunt. Præterea S. Agapiti monasterium quod Krembsmunster dicitur à magna infamia liberauit Episcopus. Nam Monachos irregulariter viuentes, & bona monasterij luxu dissipantes eiecit, & venerabilem virum Theodoricum abbatem cum fratribus sub regula S. Benedicti viuentibus loco præfecit, & vt haberent reformandi exemplum vitæ regularis, ille ipse Altmannus in monte Gothovic monasterium B. Mariæ ord. Canon. S. August. erexit anno Christi 829. præfuit verò non Laureacensis tantum Archiepiscopus, Patauiensisque Præsul, vt antecessores, sed & totius Hunnorum & Morauorum prouinciæ, Pannoniæ ac Mœsiæ Pontifex Max. anno vno, mensibus tribus, temporibus nimirum Eugenij secundi, qui refert eum, ad beatorum Petri & Pauli Apostolorum limina religionis & iuris sui vindicandi ergo accessisse, eumque in Epistola quadam (cuius verba aliqua apponere libuit) populis ad Christianismum nuper conuersis, quibus idem Vrolphus tanquam legatus Apostolicus concionabatur tunc temporis, præclare commendat. Eugenius Episcopus seruus seruorum Dei Radfredo Fauianensis. i. Wien, Methodio Speculunensis & Annoni Veturariensis Ecclesiæ Episcopis simul, & Tutundo, nec non & Mimaro Ducibus & optimatibus vniuersisque exercitibus plebis Hunniæ & Morauia salutem, & apostolicam benedictionem. Vrolphum reuerendissimum S. Laurencis Ecclesiæ Episcopum sanctissimum fratrem nostrum, ab hac sancta Ecclesia vobis eum rectorem transmisimus, atque in præfatis regionibus Hunniæ (quæ & Auaria appellatur) sed & Morauia, prouinciarumque Pannoniæ & Mœsiæ apostolicam vicem nostram, Diocesim, atque ius Ecclesiasticum exercendi committimus, cuius dilectioni ad honorem suum nostram apostolicam vicem & auctoritatem insuper accumulamus, quod nunquam suis præmissum est prioribus. Quatenus & vos confratres & Episcopi deinceps reuerentiam ei ampliorem exhibere sciatis. Atque vos Laici primates & vulgus saluberrimis præceptis suis, non velut homini, sed tanquam Deo humiliter obtemperetis, &c.

pp. *Chronic. Richersberg. Anno MCXLIX.* Dominus Chuonradus frater regis Chuonradi Episcopus Patauiæ constituitur, post Reginbertum Episcopum, qui in expeditione Hierosolymitana in finibus Græciæ obierat. Deinde. (vt idè Chronicon An. MCLXIV. refert.) in locum sanctæ memoriæ Eberhardi Salzbürgensis Archiepiscopi successit Chuonradus hic, ab omni clero & populo vnanimiter electus cum gaudio omnium, ea cautione, vt cum Alexandro staret, sicut prædecessor suus. Qui statim in mense Septembri ad Imperatorem fratrualem suum pro regalibus ab eo suscipiendis Papiam profectus est, cum prosecutione literarum Episcoporum suffraganeorum. Quò perueniens cum benignè ab Imperatore susceptus esset, post multa, quæ ibi ab Imperatore in secreto & in publico dicta sunt, quæ & scripto comprehensa sunt à Præposito Richerspergensis, qui cum Episcopo venerat illuc, qualiter scilicet eum Imperator ad habendum Papam Paschalè prouocauerit, quem ipse tanquam Catholicum Catholicum successorè modis omnibus commendabat, seque effecturum in breui, vt omnes eum reciperent.